

عنوان مقاله:

قصه چهار مرغ خلیل در متون تفسیری و عرفانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فریده داودی مقدم - استادیار پژوهش پژوهشکده علوم انسانی و اجتماعی جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

درباره مضمون آیه 260 سوره بقره که در آن خداوند زنده کردن مردگان را از طریق کشته و زنده شدن چهار پرنده به حضرت ابراهیم (ع) نشان می دهد، مفسران و عارفان سخنان بسیاری گفته اند. عارفان از این قصه قرآنی که غالباً برای اثبات معاد جسمانی و حشر مردگان به کار می رود، تفسیری روحانی کرده و گاه به آن جنبه ای کاملاً نمادین و تمثیلی بخشیده اند که نظیر این تعبیر در متون تفسیری غیر عرفانی هم دیده می شود. در این تحقیق، این قصه از متون مختلف تفسیری و عرفانی استخراج و وجوه افتراق و اشتراک آنها و دیدگاه های متفاوت مفسران عارف و غیرعارف درباره آن بررسی و تحلیل شده است. این تحقیق نشان می دهد برخی از مفسران قرآنی در تفسیر خویش تحت تأثیر متون منثور صوفیه بوده اند. همچنین، نمایانگر توانایی، خلاقیت و تلاش عرفا، مفسران و شاعران در راه پروراندن معانی مختلف ملهم از قصه های رایج قرآنی و افزودن نکات بدیع و تأوی لهای زیبا و شورانگیز روحانی به این قصه ها و روایات است.

کلمات کلیدی:

قرآن، تفاسیر عرفانی، قصه چهار مرغ خلیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315569>

